

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ ΈΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Tax. (προσέτι) ΚΕΜΠΑ Αριθμός Άδειας 3645 ΚΩΔΙΚΟΣ 3053

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 60,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος

12 ΜΑΡΤΙΟΥ 2010 Θεοφάνους οσίου του όμολογητού, Γρηγορίου Διαλόγου

ΕΤΟΣ Ν' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1823

Ο ΘΕΟΣ ΣΩΖΟΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!

Τὴν εὐχὴν τοῦ τίτλου τοῦ ἄρθρου ὅς ἐπαναλαμβάνωμιν εἰς τὰς προσευχὰς μας. Διότι, μόνον μὲ τὴν Ἄνωθεν βοήθειαν δύναται νὰ σωθῆ ἡ Πατρίς μας. Ἡ Πάτρις μας, ποὺ εὐρίσκειται ἤδη ὑπὸ ζυγὸν δουλείας καὶ κυβερνεῖται ἀπὸ ἐλληνοφώνους Γκαουλάττερ καὶ Κουσίλινγκ! Πού ρυθμίζουν τὴν μοίρην τῆς τοποτηρηταί τοῦ Γ' Ραΐχ.

ἮΑΒΕ καὶ ὁ κ. Ὀλί Ρέν, ἐντεταλμένος καὶ ὑψηλόμισθος ντελάλης διαφόρων ἀνθελιγνικών πλεσιδίων, ὅπως ἐνθυμούμεθα ὅτι ὑπῆρξε πᾶσις τοῦ τουρκικοῦ σχεδίου Ἀνάν. Καὶ ὅμως, παρὰ τὰ τεχνάσματα τοῦ, οἱ Κύπριοι –παρὰ τὸ ὅτι ἀπειλοῦνται πανταχόθεν– τοῦ τῆριμιν εἰς τὴν ἀνευρυβρίστον μοίρην τοῦ! Ἐγράφονεν ἄλλοτε ὅτι

οἱ Εὐρωπαῖοι θὰ μᾶς ταῖσουν μέχρι σκομοῦ καὶ ὕστερα θὰ ζητήσουν τὸ ἀντάλλαγμά των, τὴν ψυχὴν μας. Ἦδη ἐπιζήτουν, διὰ τὰ ὀλίγα δανεικὰ, πᾶν ὅλο δι' αὐτὰ ὀμιλοῦν ἀλλὰ ποτὲ δὲν τὰ ἐκταμιεύουν, ἀνταλλάγματα εἰς τὰ ἐθνικὰ θέματα. Αὐτὰ ἀφοροῦν εἰς τὸ Κυπριακόν, εἰς τὸ Αἰγαῖόν, εἰς τὴν Θράκην, εἰς τὸ Μακεδονικόν. Εἰς τὸ ἐπικεντρον τῶν ἐξιώσεων των εὐρίσκειται τὸ Αἰγαῖόν, ὅπου ὁ βύθιος τουρκικός δράκων δρᾷ ἀσύδοτος.

Τὸ 1996, μὲ τὴν ἐπαίσχυντον ὑποχώρησιν εἰς τὰ ἴμια, ἤνοιξε τὸ νησιωτικὸν Μαντζικέρτ τῆς Ἑλλάδος. Μερικοὶ διοριστικοὶ ἔγγραφοι τότε ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἱμίων προώρισται νὰ ἐμπρέσθῃ τὴν κυριαρχίαν καὶ μέχρις Αἰγίνης! Καὶ ἰδοὺ τὰ τουρκικὰ πολεμικὰ περιπολοῦν μέχρι Σουνίου καὶ ἄγονται μέχρις Ἀνδρου, προσεγγίζοντα τοὺς ἀπορρυγάς βράχους τοῦ Ἁγ. Νικόλα τῆς Ραφῆς, ἐναντὶ ἀκριβῶς τῆς κατοικίας τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ. Τὰ τουρκικὰ μαχητικά, ἐξ ἄλλου, ὑπερίπτανται τῶν νηῶν μας συνεχῶς. Σειρὰ ἰδικῶν μας ὑποχωρήσεων ἐφεραν εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν.

Ἦπάχουν δούρειοι ἵπποι εἰς τὸ Αἰγαῖόν, κυρίως ἀμερικανικῆς κατασκευῆς καὶ προελεύσεως. Λέγονται «συνεκμετάλλευσιν», «συνδιαχείρισιν», «ἐπιθαλάσσιος ἀρμυρῆ... Τώρα δίδονται διαταγαὶ νὰ ἀποφύγουνται εἰς τὸ Αἰγαῖόν αἱ ἀναχαίσεις καὶ ἐμπλοκαὶ! Διηλασθῆ οἱ Τούρκοι νὰ ἀλυνίζουν ὅπου καὶ ὅπως θέλουν. Ὁ λόγιος ἄγγελος Τερζάκης ἐπέριπνεν ἕνα ἄρθρον τοῦ μὲ τὰ ἐξῆς: «Ὅλα πωλοῦνται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅλα δίδονται, μὲ θράσος καὶ κυνισμόν». Ἦδη ἐπωλήθη εἰς τὴν Σαλαμίαν, εἰς τοὺς Κινέζους, ἡ περίοχη μὲ τὸν τύμβον τῶν Σαλαμινομάχων. Ἐπωλήθη, εἰς τοὺς Ἀμερικανούς, τὸ ὄρος Κοτρώων παρὰ τὸν Μαραθῶνα, ἀπὸ ὅπου ἐξώρμησαν οἱ Ἀθηναῖοι, κατὰ τὴν περιώνυμον μάχην μὲ τοὺς Πέρσας. Ἦδη χρησιμοποιοῦνται ὅς ἐλικόδρομοι. Δὲν ληθονοιοῦνται, ἐξ ἄλλου, ὅτι Ἑλληνες (ἢ μάλλον ἐλληνοφώνοι) πολιτικῶς ἐπρότειναν νὰ τιλοποιήσουν τὸν Παρθενῶνα καὶ νὰ τὸν δώσουν πρὸς ἐκμετάλλευσιν εἰς τοὺς ξένους.

Τὸ ἱλαροτραγικόν θὰ εἶναι εἰς τὸ τέλος, μετὰ τὰς τῶσας ταπεινώσεις, ἡ Ε.Ε. νὰ ὑπανωρήσῃ καὶ νικήσῃ τὰς χεῖρας! Διότι ἐξ-εστὶν Εὐρωπαϊκὸς ἀσχημονισμὸς... Διότι εἶναι ἀσημασμένοι παλιόνθρωποι καὶ ἀναξιοποστοί. Εἶναι προβατόσχημοι λύκοι!

Ἦ σκέψιν μας ἀνατρέχει ὅπως εἰς τὴν ἄλλην Κατοχὴν, τοῦ 1941–1944. Τότε, ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐπένετο καὶ ἐλύμωττεν, ἡ Ἐκκλησία ἐπέσειεν ὡσπερ ἡ ὄρνις νὰ συναγάγῃ τὰ νεοσσὰ τῆς ὑπὸ τὰς θερμουργίας πέρυσι τῆς! Ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Δαμασκηνὸς διέταξεν, ὅπως ὅλοι οἱ ἱεροὶ ναοὶ καὶ αἱ μοναὶ δέσυνον ὅλα τὰ ἀφιερωμάτα τῶν ὑπὲρ τῶν πεινῶντων... Ἦθὰ γίνῃ παρομοία πράξις καὶ σήμερον;

Ἡ ἐκκλησιολογία τῶν προνομίων ἐξηγάνισε τὴν ἐκκλησιολογίαν τῆς σωτηριώδους ἀληθείας

ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΠΡΟΣ ΦΑΝΑΡΙ: ΤΕΡΑΣΤΙΟΣ Ο ΣΚΑΝΔΑΛΙΣΜΟΣ

Ὁ Μητροπολίτης τονίζει ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ παραιτηθῆ ὑπὲρ τοῦ πρώην Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Μεγαριδος κ. Νικοδήμου, ἐὰν ὁ τελευταῖος τὸ ζητήσῃ. Ὑποδεικνύει εἰς τὸν καθαρευθέντα Μητροπολίτην Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν μοναχικὴν ζωὴν, τὴν ὁποῖαν ἡ Ἐκκλησία χαρακτηρίζει «ισάγγελη πολιτεία» καὶ ὁμιλεῖ διὰ τὴν κρίσιν μὲ τὸ Φανάριον

Ἦ Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, Τοποτηρητῆς τοῦ θρόνου τῆς Ἀττικῆς, παρεχώρησε μίαν ἀποκαλυπτικὴν συνέντευξιν εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Πρακτοεῖον Εἰδήσεων «Romfea». Εἰς αὐτὴν τὴν συνέντευξιν ἀποκαλύπτει τὴν μεγάλην ταπεινώσιν του καὶ τὸν ἐσωτερικόν του κόσμον, ἀφοῦ δηλώνει ὅτι ἐστὶν ὁ ἐπιθυμῶν ὁ πρώην Ἀττικῆς καὶ Μεγαριδος κ. Νικοδήμος, ὑποβάλλει τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τὸν θρόνον τῆς Λαυρεωτικῆς καὶ Μεσογαίας, διὰ νὰ τὸν ἀλλάξῃ καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν διακονίαν του εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν. Παρὰ τὴν παρεμβάνει εἰς τὴν κρίσιν τὴν δημιουργηθεῖσαν μετὰ τὸν Φαναρίου καὶ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ὑπόδειξιν τῆς ἐκκλησίας προσφυγῆς τοῦ καθαυθέντος Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ τονίζει ὅτι ἀπὸ τὴν ἄλλην ὑπόδειξιν δὲ μείνῃ ἡ πικρία διὰ τὴν στάσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἐνὸς σημειώνει: «Ἀσήμερον διοικητικῆς διεκδικήσεως, ἀδικαιολογητῆς καχυποψίας, ἀνυπολόγιστες ποικιλοτρόποι συνέπειες, τεράστιος σκανδαλισμός». Ὑπογραμμίζει δὲ διὰ τὰς κρίσεις μὲ τὸ Φανάριον: «Ἡ ἐκκλησιολογία τῶν προνομίων ἐξηγάνισε τὴν ἐκκλησιολογίαν τῆς σωτηριώδους ἀληθείας». Ἀκολούθως ἐπισημαίνει διὰ τὸν καθαυθέντα Μητροπολίτην, ὅτι παρασύρεται ἀπὸ κακοὺς συμβούλους καὶ βιάζεται διὰ τὴν ἐπαναφορὰν του, ἐνὸς θὰ ἐπρεπε νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὸ λυτρωτικὸν μῆνιμα τῆς καθαρῆσεως – ἐκπτώσεως ἀπὸ τὴν ἱερατικὴν διακονίαν καὶ τὴν ἐπιστολήν εἰς τὴν μοναχικὴν ζωὴν, τὴν ὁποῖαν ἡ Ἐκκλησία ὀνομάζει «ισάγγελη πολιτεία». Ὁ Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς θεωρεῖ ὅτι ἡ ποιητὴ τῆς ἀκωνοησίας, ἡ ὁποία ἐπεβλήθη εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀττικῆς καὶ Μεγαριδος κ. Νικοδήμου, εἶναι βαρύτερα. Διερωτᾶται δὲ διατὶ δὲ τὸν κ. Νικοδήμου δὲν ὑπάρχει ἔλεος καὶ ἄλλη χάρις, ὅταν τὸ κοσμικὸν δίκαιον ἐφάνη περισσότερο ἐλεῆμον πρὸς τὸν καταδικασθέντα, φυλακισθέντα καὶ καθαυθέντα Μητροπολίτην Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα Μπεζενίτη. Ζητεῖ τὴν ἄριστον ἐπιτίμιον τῆς ἀκωνοησίας, ἡ ὁποία ἐχει ἐπιβληθῆ εἰς τὸν Σεβασμιότατον κ. Νικοδήμου. Εἰς τὴν ἴδιαν συνέντευξιν ὁμιλεῖ διὰ τὸ γεγονός ὅτι ἐπὶ ἔτη ἑνα ἐκατομυρίων λαὸς (τῆς Γ. Μητροπόλεως Ἀττικῆς) εἶναι ἀποϊατῶνται.

Ἦ συνέντευξις

Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς συνεντεύξεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ΣΥΝΧΕΙΑ Εἰς τὴν 7ῆν ΣΕΛ.

«Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν» «ΕΚΑΣ ΟΙ ΒΕΒΗΛΟΙ!»

Τὸν 17ην Μαρτίον ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ χειρὸς Μαρκέλλης μοναχῆς, Ἰερός Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ Πατρῶν.

Ὁμιλοῦντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν»

«ΕΚΑΣ ΟΙ ΒΕΒΗΛΟΙ!»

Τὸ κ. Μιχαὴλ Ε. Μιχαηλίδη, Θεολόγου

Οἱ ἀληθινὰ μεγάλοι καὶ σοφοὶ, εἶναι συνήθως, μετριοφρονες καὶ ταπεινόφρονες. Ἔχουν αὐτογνωσία καὶ δὲ διαστάζουν νὰ ὁμολογήσουν τὸν Σοκράτη τὸ λόγο, ὅτι: «ἐν οἴδῃ οὐδὲν οἶδα». Ὅθ' ἴσως ἐπιθυμοῦν, ἂν κάποτε κάποιος, ἀναλάμβανε νὰ διηγήθῃ τὴν ἀντίδραση ὄλων τῶν βραβειμένων μὲ τὸ βραβεῖον Νόμπελ. Φυσικῆς, Χημείας, Οἰκονομικῶν, Ἱατρικῆς, Λογοτεχνίας, εἰρήνης κ.λπ...

Οἱ πλείστοι βραβειμένοι μὲ τὸ Νόμπελ, ἀπὸ ἀποψηθῆ δροσκοντικῆς, ἴσως πιστοὶ καὶ εὐσεβεῖς. Οἱ ἀδελφοὶ βρισκονται εἰς ἐξαιρέσεις, καθὼς καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐπὶ τὴν ἱστορίαν, ἀποτελεῖ ἐξαιρέσει.

Ὁσὸς, τελευταῖα, παραιτηθεῖται, γιὰ πρώτην φορά, κάποια ἐξαρση τῆς ἀδείας στὸν δυτικὸν κόσμον. Φαίνεται λοιπὸν, ὅτι σ' αὐτῆς τῆς ἐξαιρέσεως συγκαταλέγεται καὶ ὁ Πορτογαλικὸς κάτοχος τοῦ βραβείου Νόμπελ λογοτεχνίας, Ζοζὴ Σαραμάγκα.

Μετὰ τὴν παρουσίασιν τοῦ βιβλίου του, «Καὶν», ὑποστήριξε πρόσφατα ὅτι, «Χωρὶς τὴν Βίβλον θὰ ἴστανται καλῆροισ! Πῶς εἶναι δυνατὸν, εἶπε, νὰ γίνῃ ἡ Βίβλος πνευματικὸς ὁδηγός, ὅταν εἶναι γεμιάτη μὲ τρόμο, ἀιμομίες, προδοσίες καὶ σφαφές; Οἱ δροσκοντικὲς οὐδέποτε βόηθησαν σὸ νὰ φέρουν κοντὰ τοὺς ἀνθρώπους», πρόσθεσε.

Στὴν ἀποψη τοῦ Σαραμάγκα ἀπάντησε ὁ Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Νικ. Νικολαΐδης στὸ περιοδικὸ «Ἀυδία», ἀρ. τ. 441: «Ἦ ἀνθρωπότητα, ἔγραψε, γνώρισε σὲ ἀρκετὰς περιπτώσεις τῆς θρησκείας ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ ὑπῆρξαν ἀδελφοὶ. Καὶ ἀκριβῶς αὐτὸ θὰ ἐπρεπε νὰ προβληματίσῃ τὸν ὀδονταεξάχρονον Σαραμάγκα. Καὶ γὰ νὰ θυμηθῶμε δὺο ὀνόματα τῆς σύγχρονης ἐποχῆς, συνεχίζει ὁ Καθηγητῆς Νικ. Νικολαΐδης, τὸν Χίτλερ καὶ τὸν Στᾶλιν. εἶναι ὁ Θεὸς τῆς Βίβλου, ποὺ τοῦ ἐνεπνεύσε στὰ φωνικὰ σχέδια τῶν ὁσων, ὅσπερ νὰ θάρουν τὰ χεῖρα τους στὰ αἵματα ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων; Ἀσφαλῶς, ὄχι. Γιατὶ ὁ ἕνας, ὁ Χίτλερ, εἶχε σὸ προσκρόφαλο του, ὅχι τὴν Ἁγίαν Πορτογαλικὴν κάτοχος τοῦ βραβείου Νόμπελ, καὶ ὁ ἄλλος εἶχε καθοδηγὸν τοῦ Μανφέστο τοῦ Μάρξ»...

Ὡς τὸρα γνωρίζομε τῆς ἀμέτρητες ἠδικῆς ἀναγεννήσεως, ποὺ προκάλεσε ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, καὶ ἰδοὺ τώρα —σ' ἀντίθεσιν μὲ τὸν πολιτικὸν ΣΥΝΧΕΙΑ Εἰς τὴν 2αν ΣΕΛ.

Τὸ κ. Στεργίου Σάκου, Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ Α.Π.Θ.

Εἶναι γεγονός ὅτι ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος δὲν πολυενδιαφέρεται γιὰ τὰ πνευματικὰ καὶ μάλιστα γιὰ τὰ δογματικὰ θέματα, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ θεμέλιον καὶ τὴν πηγὴ τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ τῆς σωτηρίας. Ἦ σημερινὴ κουλτούρα καὶ γενικότερα ἡ περιρρέουσα ἀτμόσφαιρα ὄχι μόνον εὐνοεῖ μίαν τέτοιαν νοοτροπία, ἀλλὰ καὶ ἐξωθεῖ σ' αὐτήν. Ἄλλωστε τὸ στίγμα τοῦ «φονταμενταλισμοῦ» καὶ ἡ μορφή τῆς μισαλλοδοξίας συνοδεύουν ἀνεξέλεγκτα κάθε προσπάθεια γιὰ τὴν διατήρησιν τῶν παραδεδομένων ἀξιών, ποὺ ἀποτελοῦν τὰ θεμέλια τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς πνευματικῆς μας οἰκοδομῆς.

Κάτω ἀπὸ ὅλες αὐτὰς τῆς ἡμετέρας πείσεως ὁ σημερινὸς ὀρθόδοξος χριστιανὸς ἀβασάνιστα ἀποδέχεται τὰ δελεαστικὰ κηρύγματα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, αὐτοῦ τοῦ ὀδοστρωτήρα καὶ ἱσοπεδωτῆ τῶν δογμάτων, καὶ περνᾷ στὰ «φιλά γράμματα» τῆς δογματικῆς διαφορῆς. Ὁσὸς, εἶναι λάθος καὶ παράπνομα πνευματικὸ νὰ ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὰ δόγματα· νὰ τὰ θεωροῦμε σχολαστικὴ ἐνασχόληση τῶν θεολόγων, ἀνοσοῖα καὶ ἐνοχλητικὸν ποικεφάλου γιὰ μᾶς τοὺς «ἀπλοὺς χριστιανοὺς».

Τὴν θεμελιικὴν σημασία τοῦ δόγματος καὶ τὴν στενὴν σχέση του μὲ τὴν καθημερινὴν μας ζωὴ ἐκφράζει ἡ Ἐκκλησία μας ποικιλοτρόπως, ἀκόμη καὶ μὲ τὴν διάταξιν τῶν πέντε πρώτων Κυριακῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, στὴν ὁποία ἤδη ἐπιερχόμεστε τὸν μήνα αὐτὸ. Οἱ δύο πρώτες Κυριακῆς, τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμά, διατηροῦν τὸ ὀρθόδοξον δόγμα καὶ τὴν κυριαρχία του ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς εἰκονομαχίας μέχρι τὸν καιρὸ τῶν παπικῶν αὐθαιρέσεων. Ἦ τέταρτὴ Κυριακὴ καὶ ἡ πέμπτῃ, ὅπου προβάλλονται ἀντίστοιχα οἱ μορφῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, «δοτοῦ τῷ Κυρίῳ ἐκ κοιλίας μητρός», καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἐξαγιωμένης μὲ τὴν συγκαλονιστικὴ τῆς μετάνοια καὶ μὲ τὸ Αἵμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρουσιάζουν τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν. Ἦ ἀνάμεσα στὶς δύο διυάδες, ἡ Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, δεῖχνει πῶς ὁ Σταυρὸς, σύμβολο καὶ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς Ὁρθοδοξίας, συμπίπτει καὶ ἐνώσει τὸ δόγμα μὲ τὴν ζωὴν, τὴν ἀγάπην μὲ τὴν ἀλήθειαν. Τὸ κατακόρυφο δοκάρτι του ἐνώσει τὸν οὐρανὸν μὲ τὴν γῆ ἀποκαλύπτοντας τὴν μοναδικὴ ἀλήθειαν, τὴν πίστη ποὺ ἐνώσει τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸν Θεὸ· τὸ ὀριζόντιον συνάξει ὅλα τὰ μῆκη καὶ πλάτη τῆς γῆς ἐφορμύζοντας τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην. Ἦ εἶναι ἀδύνατον νὰ σταθεῖ ὁ Σταυρὸς χωρὶς τὸν κατακόρυφο δοκάρτι του, εἶναι ἐξέλιος ἀκατόρθωτον νὰ ὑπάρξει στὸν κόσμον ἀγάπη πραγματικὴ χωρὶς πίστη ἀληθινή.

Παράνευμα καὶ ἀπίστη τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ διαφύλαξις τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀπὸ κάθε παραχόραξιν καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν παπικὴν κακοδοξίαν, τὴν ὅταν ἐννοῦν στὶς μέρες μας. Αὐτὸ ἐπισημαίνουν πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, μέσα στοὺς ἑνδεκα αἰῶνες, ποὺ μεσολάβησαν ἀπὸ τὴν ἀπόσχισιν τῶν πα- ΣΥΝΧΕΙΑ Εἰς τὴν 7ην ΣΕΛ.

ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΜΕ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ

Τὸ κ. Ἰωάννου Τάση, Θεολόγου

Ἦ ἀποφασίη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ θέσει τὸν Μητροπολίτην Δημητριάδος Ἰγνατίου ἐπικεφαλῆς τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν Παιδείαν καὶ τὴν Νεότηταν εἰς τὴν δημιουργίαν ἀνησχίας στοὺς θεολόγους τῶν σχολείων. Καὶ τοῦτο διότι ἴσταν ἀπὸ καιροῦ γνωστὸι στοὺς θεολογικοὺς καὶ ἐκκλησιαστικοὺς κύκλους ἡ συνεργασία τοῦ συγκεκριμένου Μητροπολίτη μὲ ὁμάδες θεολόγων, ποὺ ὑποστηρίζουν τὴν ἀνάγκη ἀπορροδοξοποίησης τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἦ εἰσαγωγή τοῦ Μητροπολίτη Δημητριάδος σὲ ἐκδήλωσιν τοῦ περιόδου «Σύναξι» γιὰ τὴν σχέσιν Ἐκκλησίας – Κράτους (22/2/2010) ἀποκάλυψε τὴν στενὴν ἀτυχή συνεργασίαν τοῦ Μητροπολίτη μὲ τοὺς Συμβούλους Θεολογικοῦ τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτοῦτου. Ἦιοθετήσαν πλήρως τῆς ἀπόψεως τοῦ γιὰ τὴν ἀναγκαῖότητα δημιουργίας ἐνὸς μαθήματος πολυθρησκευτικῶν, ποὺ θὰ ἀντικαταστήσει τὸ σημερινὸ ὀρθόδοξον, χριστιανικὸν μάθημα ὁ Μητροπολίτης Ἰγνατίος εἶπε: «Ἦ ὁποιαδήποτε λύση προκύψει (ἐνν. σχετικὴ μὲ τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν) δὲ πρέπει κατὰ τὴν γνώμην μου νὰ πληροῖ τῆς ἐξῆς τρεῖς προϋποθέσεις: 1) μάθημα γιὰ ὅλα τὰ παιδιὰ, ἀνεξαρτήτως προέλευσεως, ταυτότητας, πεποιθήσεων, κ.λπ., ὡστε νὰ μὴ παρατηρηθῆ τὸ φαινόμενον ὅτι μαθητῆς νὰ εἶναι ὅλες τῆς ἄρας μαζί καὶ νὰ πρέπει νὰ χριστοῦν μόνον τὴν ἄρα τῶν θρησκευτικῶν. 2) μάθημα ποὺ νὰ διδάσκειται ἀπὸ τοὺς θεολόγους ἐκπαιδευτικοὺς καὶ ὁσοῦν εἶναι κατάλληλα πρὸς τοὺς ἐκπαιδευμένους ἀπὸ τῆς θεολογικῆς σχολῆς. 3) ἀνάλογη προσαρμογὴ τοῦ χαρακτῆρα καὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ μαθήματος εἰς τὰς παραπάνω διαπιστώσεις, χωρὶς ὅμως καὶ ριζικὴ καὶ βίαια ἀποκοπή του ἀπὸ τὸν κορμὸν τῆς παραδόσεως μας».

Οἱ παραπάνω ἀπόψεις δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἐπιπόνησιν τῶν ἀπόψεων τῶν Συμβούλων τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτοῦτου, ποὺ ἐδῶ καὶ χρόνια, ἀργὰ ἀλλὰ σταθερὰ προωθοῦν τὴν μεταρροπὴ τοῦ μαθήματος εἰς πολυθρησκευτικὸν, χωρὶς ἐξέκβαρον ὀρθόδοξο προσανατολισμῶ, μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἐστὶν ὅτι ὀδηγοῦμε σὲ ἕνα μάθημα γιὰ ὅλους τοὺς μαθητῆς ἀνεξαρτήτως θρησκευμάτων, ἀποδεκτὸ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς σημερινούς πολεμικοὺς του. Ἦ τελευταία ἀναφορὰ τοῦ Μητροπολίτη γιὰ δῆθεν μὴ «ριζικὴ καὶ βίαια ἀποκοπή του ἀπὸ τὸν κορμὸν τῆς παραδόσεως μας» δὲν ἀποτελεῖ παρὰ στάχτιν στὰ μάτια ὁσων ζητοῦν τὴν διατήρησιν τοῦ ὀρθόδοξου πατερικοῦ χριστιανικοῦ χαρακτῆρα τοῦ μαθήματος. Τὰ σχέδια τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτοῦτου, ποὺ ὅπως φαίνεται στρεφίε ὁ Μητροπολίτης Ἰγνατίος, προβλέπουν τὴν δημιουργίαν ἐνὸς μαθήματος πανθρησκευτικοῦ, ὑποταγμένου εἰς νεοεποχικῆς ἀπτήσεως, μὲ δραστηρικὸν περιορισμὸν τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸν ὀρθόδοξον θεολογία, πίστη καὶ ζωὴ καὶ αὐξηση τῶν διδασκτικῶν ἐνοτήτων γιὰ τοὺς παπικούς, προτεσταντικῆς καὶ τὰ ἐξω θρησκευτάματα. Ἀλλαγῆς σχεδιάζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς στόχους τοῦ μαθήματος. ΣΥΝΧΕΙΑ Εἰς τὴν 7ην ΣΕΛ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»

- «Ὁφείλομε νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεὸν ἐκάστην ἑορτῶν, ποὺ ἕνα παιδί ἀκολουθεῖ τὴν ὁδὸν τῆς ἱερωσύνης». Σελ. 8
- Ἦ συμπεριφορὰ τοῦ Μεσογαίας. Σελ. 8
- Ὁ Παντελεήμον Μπεζενίτης καὶ ὁ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Τὸ κ. Παν. Τελεβάντου. Σελ. 8
- Ἦ τριαλογία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Τὸ κ. Δημητρίου Τσελεγιάνη. Σελ. 3
- Σκανδαλισμὸς καὶ βλάσφημι πρὸς τὸν Κύριον μᾶς ἐν μέσω Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Σελ. 3
- «Ὁδὸν ἡ κηρύσασα ζωῆς, Χαίρει Πανάμωμος». Τὸ κ. Αρχιμ. π. Μελετίου Βαδρακάνη. Σελ. 4
- Τὰ κριτήρια ἀγιοκατατάξεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὸ κ. Μπρ. Ἡλίας κ. Γερμανοῦ. Σελ. 5
- Διαφάνεια τοῦ Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσόστομου μὲ τοὺς χειρισμοὺς εἰς τὸ Κυπριακόν. Σελ. 5
- Ἀντιοικουμενιστῆς καὶ ἀντιπαπικός ὁ ἀποκαρυνθεῖς Ἐπίσκοπος Ρακοβερῆνης κ. Ἀρτέμιος. Σελ. 6

ἘΜΠΥΛΛΙΑΞΙΣ Ἐ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἰερομονάχου Ἰσαάκ: ΒΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ Ἁγίων Ὅρους 2008, Στ' ἔκδοσις, σσ. 760

Τὸ κ. Παναγιώτου Τελεβάντου

Ἀνεμένα ἀπὸ καιροῦ νὰ πάρω στὰ χεῖρα μου τὴν παρούσα ἔκδοσιν. Ἦμουν ἀπόλυτα πεπεισμένος ὅτι θὰ ἴταν ἐξ ὀρισμοῦ τὸ καλύτερον βιβλίον, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ γραφεῖ γὰ τὸν π. Παΐσιον. Ὁ συντακτικὸς τῆς ἑπισημῆς μὲ γραφῆς τῶν Ἰερομόναχων Εὐδῶντος τῆς συνοδείας τοῦ κοινωθέντος π. Ἰσαάκ καὶ Γερόντας τῆς καλύψεως τῆς Ἀναστάσεως εἰς τὴν Καλύβη τοῦ Ἁγίου Ὅρους, εἶχε ὅλες τῆς προϋποθέσεις νὰ συντάξῃ τὸ αὐθεντικὸν ἔργον γιὰ τὸ βίο καὶ τὴν πολιτεία τοῦ μακαριστοῦ Γερόντου.

Ἐγκρατῆς τῆς θεολογίας ἱερομόναχος εἶχε τὴν εὐτυχία καὶ τὸ προσόν, ὅτι θὰ ἴταν ἐξ ὀρισμοῦ τὸ καλύτερον βιβλίον, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ γραφεῖ γὰ τὸν π. Παΐσιον. Ὁ συντακτικὸς τῆς ἑπισημῆς μὲ γραφῆς τῶν Ἰερομόναχων Εὐδῶντος τῆς συνοδείας τοῦ κοινωθέντος π. Ἰσαάκ καὶ Γερόντας τῆς καλύψεως τῆς Ἀναστάσεως εἰς τὴν Καλύβη τοῦ Ἁγίου Ὅρους, εἶχε ὅλες τῆς προϋποθέσεις νὰ συντάξῃ τὸ αὐθεντικὸν ἔργον γιὰ τὸ βίο καὶ τὴν πολιτεία τοῦ μακαριστοῦ Γερόντου.

πικρότητα τοῦ μακαριστοῦ ἀσκητῆ καὶ τοῦ μυστικοῦ ἄγιου του, νὰ καταγράψῃ τὴν θαυμαστὴν διδασκαλία του, νὰ ἐξιστορήσῃ τῆς διαφορῆς φάσεις τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς του καὶ νὰ ἀναφερθεῖ στὰ δαμνὰτα, ποὺ ἐπιτέλεσε καὶ ἐπιτελεῖ μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ;

Καὶ ἐνὸς ἀνέμενα μὲ ἀκλόνητηθεωρία ὅτι ὁ καρπὸς τῆς οὐλογογραφικῆς προσπάθειας τοῦ Ὁσιολογιστάτου π. Εὐδῶντος (ὁ ὁποῖος ἀπὸ πνευματικῆς εὐαισθησίας ἀποβίθει σὸν μακαριστὸν τὸν Γερόντον Ἰσαάκ τῆς συγγραφῆς τοῦ ἔργου) θὰ ἴταν ὄντως θαυμαστός, ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἀνέμενα νὰ διαβάσω ἕνα τόσο ἐκπληκτικὸν, ἀπὸ κάθε ἀποψη, βιβλίον. Ἀρχίζω ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ. Πολλὴ καλαισθητὸς τόμος, δερματόδετος, ποὺ διατίθεται μάλιστα σὲ ἐξευτελιστικὴ τιμῆ. Ἦ ταξινόμησιν τοῦ ἔργου εἶναι ἀπόλυτα πετυχημένη. Τὸ βιβλίον δὲν εἶναι ἀπλὰ

εὐανάνγνωστο. Ἀνήκει στὰ εὐαρίθμητα ἐκείνα (καὶ μάλιστα ὄγκωδη πέραν